

Mellembærende mellem Erhvervscommunen og Opholdscommunen, men slet ikke berører den afgiftspligtige, saa at Skatten til Opholdscommunen bliver den samme, enten der med Hensyn til Stattens Fordeling bestaar et mellemkommunalt Forhold eller ikke. Det er saaledes, at Regeringsforslaget var affattet, og de Udvidelser, der ere stete med Hensyn til Afgiftspligten, ere kun Følger af de Krav, der kom frem i sin Tid. Jeg skal her minde om de Eksempler, som jævnligt bleve fremdragne i tidligere Tid. Man henviser til, at en Mand i en Kjøbstad ejede en Fabrik og drev den uden for i Landkommunen, og man sagde da: Det er jo urimeligt, at Landkommunen ikke faar nogen som helst Andel i hans Skat, fordi han bor inde i Kjøbstaden. Det andet Eksempel, man fremdrog, var dette: En Mand ejede en Fabrik og drev den i en Kommune og udvilledede derigennem en stor Virksomhed, hvorved der paaførtes Kommunen store Udgifter; en skønne Dag overdrog han sin Virksomhed til et Aktieselskab, fra den Dag mistede Kommunen sin Skattebyr, ogsaa dette var urimeligt. De Eksempler ere som sagt i sin Tid bleve fremdragne, og det med stor Kraft fra forskellige Sider, og jeg tror netop, at den Diskussion, som dengang fulgte paa, har ledet til Lovforslaget i den Form, hvori det er fremjat fra Regeringen. Man er imidlertid nu gaaet noget videre; man har bragt et andet Moment ind, nemlig det Formaal at kunne lette Hørforskyldningen. Det er kommet frem ved Endringsforslagene om Afgift paa bygningsafgiftspligtige Ejendomme, og det er endvidere kommet frem i Flertallets Forslag til § 2, hvor man søger at forandre Formue- og Vejlighedsstaten saaledes, at der kan fremskaffes en Lettelse for Hørforskylden. Men dette er et Formaal, der oprindeligt har ligget uden for Lovforslaget, og jeg skal fremhæve dette, fordi det har sin Betydning at se, at selv om dette Formaal ikke kan fuldbringes gennem Lovforslaget, beholder dette dog sin oprindelige Betydning.

Jeg skal efter disse almindelige Bemærkninger gaa over til Flertalsforslaget. Det er jo stillet saaledes, at det indeholder en Omfremstilling af selve Lovforslaget, og herimod skal jeg i og for sig intet indvende. Det kan jo ikke her blive min Sag nu at gennemgaa enhver lille Forandring, der er stet; det vilde være uden nogen Nytte og det vilde kun spille det høje Tings Tid. Jeg skal i saa Henseende indskrænke mig til at tage et almindeligt Forbehold af, at Tabshed i saa Henseende ikke er Samtykke. Jeg maa altsaa, selv om jeg ikke nævner en og anden enkelt Forandring nu,

forbeholde mig min Stilling under Sagens senere Gang med Hensyn til saadanne Endringer. — Flertalsforslagets § 1 indeholder jo, ligesom Regeringsforslagets, forskellige Endringer i den bestaaende Lovgivning, hvor denne har vist sig mangelfuld. Endringerne under Litra a og b — jeg skal afhandle dem under eet — berøre dels en Medsættelse af Tidsgraensen for det stattepligtige Ophold, dels Bestemmelser om Fordelingen af Skattebidraget i Tilfælde af, at der foreligger samtidigt Ophold i flere Kommuner. Jeg tror, at Flertallet her har set noget ensidigt paa Sagen, at det har set vel meget paa de saakaldte Landliggerkommuner i Kjøbenhavns umiddelbare Nærhed, men de Regler, som Lovforslaget giver i denne Henseende, berører jo ikke alene Landliggerkommunerne, de have en almindelig Karakter og komme til Anvendelse paa alle Tilfælde, altsaa ogsaa bl. a. de Tilfælde, hvor en stattepligtig Beboerovre i Sylland f. Eks. tager midlertidigt fast Ophold her i Kjøbenhavn for flere Maaneder. Ogsaa dette Tilfælde maa man holde sig for Øje, naar man vil se paa disse Reglers Brugbarhed. Hvad Spørgsmaalet om Tidsgraensen angaar, skal jeg henholde mig til, hvad der tidligere fra Indenrigsministerens Side er udtalt angaaende Grænsens Fastsættelse til 4 Maaneder, altsaa det Tidrum, som nu omhandles i den bestaaende Lovgivning. Det staar tvivlsomt for mig, om der er Grund til at gaa bort fra det, men i alt Fald paa Sagens nuværende Standpunkt skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg tror altsaa, at Flertallet ogsaa i den Henseende har set vel meget paa Landliggerkommunerne, navnlig vilde en Medsættelse af Opholdet til 2 Maaneder medføre, at ikke saa Ophold, der ikke i og for sig bør medføre nogen Stattepligt til den midlertidige Opholdscommune, vilde komme til at have en saadan Pligt. — Med Hensyn til Fordelingen af Skattebidraget i det Tilfælde, at den paagældende har samtidigt Ophold i flere Kommuner, have vi jo Reglen i Landkommunallovens § 21, at i saa Fald skal vedkommende ansættes til forholdsmæssige Bidrag, der navnlig blive at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hver af Kommunerne. Det ærede Medlem for Distrikts Amtets 3dje Valgtreds (M. Andersen) har stillet et Underendringsforslag til Litra b eller c — det er det samme i og for sig — hvorved han har villet forandre den nugældende Regel saaledes, at det midlertidige Ophold skulde medføre, at vedkommende kun blev stattepligtig til den Kommune, hvori det